

346
Третият уреждаше църковната независимост на българите.

И докато първите два въпроса бяха ^{бързо} ~~важни~~ и най-лесно уредени, третият спираше изпълнението на първите два.

Ала през пролетта на 1235 година, най-сетне Иоан Асен получи дълго жадуваната вест.

Патриархът отстъпваше.

Царят дълго препрочита писмото на Ватаци, с което му известяваш съгласието на патриарха. Какво бе разрешило съмнението и упоритостта на Никей?

~~Ала~~ ^р разказът на гръцкия пратеник му разясни всичко.

След като бе превзел един по един островите Лесбос, Хиос, Самос, Икария и Родос, Иоан Ватаци бе сложил око на Крит.

Поробеното от латините население на няколко пъти бе дигнало бунт против чуждия ярем. Ала винаги без успех. Най-сетне то се бе обърнало към император Ватаци, за да иска от него помощ и закрила, като му обещавахе върховната власт над острова. Ватаци бе изпратил към Крит 33 галери войска. Срещу тях венецианците пък бяха изпратили известния венециански вожд Марко Сануто, господаря на Наксос. Ала при пристигането на гръцката флота, той напуснал острова с войските, които бе завел. Това донесе повод да се заговори, че бил подкупен.

Тогава гърците обсадили другия венециански вожд – Марко Куирино в крепостта Ретимо. Куирино се бе предал и войските на Никей завладяли много други градове. ^{Но} ~~Ала~~ обсадата на замъка на Бонифацио им отнела толкова време, че Куирино в това време успял да събере нови войски и ги принудил да дигнат обсадата.

Обещанията на критските жители не отговаряли на помощта, която бяха указали. И Ватаци дигнал галерите си обратно. Ала по пътя ги настигнала страшна буря и ги разбила в бреговете на Крит. От тях останали само три от най-малките галери. Между загиналите били и двамата венециански пратеници, които заминали да преговарят за мир. ^{Все пак} ~~Ала~~ Ватаци не се отказал от желанието да превземе Крит. Наскоро след